

stanu s priporočilom, naj bi jim tudi tujci odrekli zaupanje svoje. No, kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade. Ni bilo treba dolgo čakati, že smo res brali v časnikih, da je pri tujcih zgubil zaupanje — župan, ki je dal ono poprano nezaupnico v svoji občinski kuhinji sprazniti. Za sedaj pa je še potolažil nemirne valove, da ga niso požrli. Drugi, z županom istega imena in mišljenja, zgubil je celo do samega sebe vse zaupanje in vest je prišla iz Gradca, da se je raji vstrelil. Zdaj pa že zopet beremo: Gosp. M. Löschnigg, krepak korenjak v nemški kulturi zaupni mož Slatničanov, trgovec itd., napovedal je konkurs. Na tujem so mu manj zaupali, kakor doma. Prišli so ter mu hišo zapečatili. Ko bi se hoteli spominjati, lahko bi še našli nekatere, ki so bili pred tolikim in tolikim časom že tudi prišli pri tujcih ob zaupanje; a ker imajo, bodi-si pod imenom žene ali sinov ali dedičev, zopet zaupanje na Slatini, jim ga nočemo kratiti. In ko bi hoteli verjeti, pravijo tudi, da bodo nekateri izmed na Slatini zaupanje uživajočih mož zopet na tujem prej ali slej zaupanje zgubili. Kam pa bo prišlo, če bo Slatinsko zaupanje tako ginilo pri tujcih? Vendar pa smo lahko prepričani, da taki ljudje ne bodo nikogar drugega ob zaupanje spravili, če mu tudi odrečejo svoje zaupanje.

Iz Ljutomera. (Pokopališče.) Osoda vsegamogočnega Boga me je privedla na lepi mirodvor Ljutomerske župnije, kajti pogrebal se je dober posestnik iz vasi zgornjega Krapja. Gosp. L. Kosi, kateri je z dobro konjerejo ob premiranji in na dirkalski stezi znal prekositi marsikatega. Na mirodvoru, kakor je sploh znano, se dobremu zemljanu vzbujajo srčna čutila, katera vodijo duševne moči, da se rosi trpka solzica po strahotnem obrazu in tako se je tudi ta dan 29. aprila. Ako je človek par grobov pregledal, videl je, da so stali trije križci na enem grobu in ako je človek poprašal, dobil je za odgovor „da je Bog hotel tako, da v njem počivata dve sestrici in bratec, otroci J. Valpotiča, kmeta iz Noršinec in s tem je končana ena vrsta poprečna. Zada v slednji vrsti pa je gomila nepozabljive stare babice, Sagaj iz Noršinec, katera je dosti dosti otrok spremljala k zakramentu sv. krsta. Zraven nje pa počiva nam nepozabljivi dr. J. Mravljak iz Ljutomera. Izvrsten rodoljub in pravicodajen mož v svojem opravlilu, kajti rad je rekel strankam: „Rajši storite reč tako in tako, da vas ne bo dosti koštalo“, kajti ni imel namena ljudi odirati, ampak jim do blagostanja pomagati. Daj Bog, da mu dobimo dobrega naslednika. Za Mravljakom pa trpimo veliko izgubo. Zraven njega počiva že prej omenjeni Kosi, in nad njim v prejšnji vrsti pa njegov veliki prijatelj in sosed A. Rus, tudi kmet in dober

rojar z zgornjega Krapja. — Letošnje leto sta si delala dosti načrtov za svoja gospodarstva, zdaj pa ju je osoda božja odločila v gomilo, da si tam spočijeta svoje trudne ude. Pred nekoliko leti je se pokopališče za več hektarov raztegnilo, katerega so č. g. Franc Šrol, bivši župnik z dovoljenjem knezo-škofovim blagoslovili in zdaj se je že prostor napolnil in je potreba nanesla, da se je letos zopet za več hektarov morala ograja prestaviti in se več zemlje v pokopališče odločiti. — Ozimino smo imeli v spomladi slabo, zdaj pa se je precej zgostila in se nam po polju lepo kaže. Pomurski.

Od Sv. Ane v Slov. Goricah. Ob priliki zlate maše najimennitnejšega Jugoslovana: mil. g. Strossmayerja je poslala narodna občina Kremberg to-le častitko, v kateri slavnega biskupa imenuje častnim občanom: „Njih prevzvišenosti, premilostljivemu gospodu Josip Jurij Strossmayerju, knézovladiki v Djakovem. Znane so nam zasluge Vaše za celo — Jugoslavijo, slišali smo o Vašem blagem srcu! Zato raj Vas ob priliki Vaše zlate meše podpisani imenujemo častnim občanom! Dal Bog, da bi se Vaše zlatomešniške časti veselili še mnogo, mnogo let! Živeli! Živeli! Vsi Vaši pokorni slugi“. Sledé podpisi. — Na to častitko je mil. biskup predstojniku g. Alojziju Orniku odgovoril naslednje premile besede: „Slavnomu občinskemu zastopstvu na Krembergu, koje me je prigodom zlatne moje mise izvolilo imenovati častnim občanom Kremberžkim, izporučujem ovim najtopliju svojo hvalu. Bog dragi blagoslovio slavno občino a sve njene čestite občinare svakim dobrom obilno nadario! Bog dragi još većma sblizio jednokrvnu, jednovjernu i skoro jednojezičnu braću Slovence i Hrvate; dao im, da poluče plemenite one svrhe, na koje ih previdnost njegova od vjekova jur zove, kako bi slavno i čuvenj na svoju korist a na ničiju štetu bili! Želeći dragoj braći Slovencem svaki napredak i preporučujući se njihovej ljubavi ostajam im vazda brat i prijatelj Strossmayer, biskup“. — To so gotovo lepe in krasne besede častitljivega starčka zlatomašnika, Bog daj, plemenitega Jugoslovana, v to svrhu zakličemo: Bog živi še mnogo let diko Jugoslavije, preč. g. J. J. Strossmayerja! V—j.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dunaj dobi nov spomenik. Napravlja se cesarici Mariji Tereziji in sicer na lastne stroške svitlega cesarja. V nedeljo, dne 13. t. m. se razkrije in bode navzoča vsa ces. rodbina. — Jurij vit. Schönerer, glava bauernvereina, je bil v soboto obsojen na 4 mesece težke ječe in izgubo plemenitstva. Vdrl je bil na čelu 28 mladih ljudi v uredništvo necih židovskih novin; peklo ga je bilo,

da so te novine prerano, torej krivo naznane smrt nemškega cesarja, starega Viljema. Le-ta pa mu je bil neki „naš cesar“. — Drž. zbor ne pride nič kaj naprej z drž. proračunom, z vso silo bliža se razgovor v naučenem ministerstvu sedaj že koncu, ali ka-li, Bog zna, kaj še pride! — V Gradci ste dve c. kr. višji gimnaziji a obe ste v najetih hišah, sedaj pa dobite lastno poslopje. Stali boste kacic 300.000 gid. — Pri Lipnici so zajeli v unem tednu tropo ciganov, ki so že dalje časa ondi kradli, kar so mogli. Spravili so jih pod ključ še-le, ko so tri ranili, dva sta že vsled teh ran umrla. Zakaj jih pač spušča gospôska prek meje? — Slov. Korošci so poslali iz Celovca posebno zahvalo slov. drž. poslancem na Dunaji. V njej se poudarja, da so jim gg. poslanci, izlasti pa kanonik Klun iz srca govorili. — Šulverein sega zmerom dalje v slov. Koroško. V svoji zadnji seji pa je sklenil, da še priredi v nekaterih občinah „ljudsko knjižnico“. Bog varuj slov. ljudstvo knjig, ki mu jih ponuja šulverein! — V Ljubljani se namerava zveza vseh kranjskih društev za požarno brambo. Taka zveza menimo, da ni slaba. — Kakor je znano, biva skorej po celem Kranjskem velicijam pod zemljo, več teh bodo pa sedaj zvezali, da se odteče voda hitreje. To utegne tudi za barje ali močvirje pri Ljubljani postati koristno. — Slov. uradovanje po Goriškem prodira, toda le po času. C. kr. okr. glavarstva pa tudi okr. šolski sveti še niso v vrsti teh, ki dajo odgovor slovenski, če je prošnja slovenska. — V Dornbergu pri Gorici je v nedeljo razstava vina, ki se pridela na Krasu. — V Gorici so te dni volitve v mestni zastop, stranki ste dve, toda obe laški, slov. volilci pa menda ne gredó navolišče. — Procesija na slavo sv. Očetu je bila zadnjo nedeljo iz Trsta v Milje. Kakor piše „Ed.“, bila je procesija lepa in znamenje, da še živi ljubezen do sv. kat. cerkve in nje poglavarja v prav mnogih srcih. — „Assicurazione generale“ ali Tržaška zavarovalnica ima še tudi pri nas več zavarovancev. Njim naznanimo, da je ta zavarovalnica splačala lani 10.099 647 gid. škode, pri vsem tem pa še ima za to leto 705.683 gid. dobička. — Morilec V. Maffeja, ki je umoril, s pomočjo mlade ženske, svojega prijatelja Mozetiča, so v petek, dne 4. t. m., obesili. Umrli je pa skesan ter je britko obžaloval svoje dejanje. — Prof. Spincič, poprej v Kopru, sedaj v Gorici, je neljub Italijanom v Kopru ter bi mu radi odvzeli poslanstvo za dež. zbor v Kopru. Sklicujejo se na to, da nima v Istri več volilne pravice, torej tudi ne do kake izvolitve. — Na severni strani Ogorske kraljevine treba bode novih cest, ki so važne za vojaštvo. Pravi se, da ne bode veliko nasprotovanja v ogorskem drž. zboru zoper nje.

Vunanje države. Pri sv. Očetu so bili te dni romarji iz kat. Španije, bili so tudi pri njih sv. maši. — Italijanski kralj in kraljica sta se pripeljala v Bologno, kjer je velika razstava obrtnijskih in gospodarskih stvari. — Mesto Rim dela pridno dolgove, odkar je kralj Humberto v njem gospodar. Letos mu poldrugi milijon lir primanjkuje. — V Barceloni, španjskem mestu ob morji, je velika razstava, navzoč je pri njej tudi nadvojvoda Karol Ljudevik. — V Parizu objavlja „zveza domoljubov“ — da je general Boulanger načelnik „narodne stranke“. Vidi se torej, da dobiva general čedalje več tal v ljudstvu. — Predsednik republike, Sadi-Carnot, kaže se poslej v drugi barvi, prijatelja sv. cerkve, to pa se ve, da ni po volji možem, ki imajo oblast v rokah, ali tudi škofje so še oprezni; že vedó, zakaj. — Irski poslanec, O'Brien je obsojen na tri mesece ječe za voljo govora, ki ga je imel v Longhrei. — Kraljica Viktorija se je že vrnila iz Berolina. — Nemški cesar se čuti bolje, to pa ne daje upanja, da ozdravi. — Minister Puttkamer menda odstopi, kajti drž. zbor se ustavlja njegovim naredbam. — Ruski car je izdal povelje, da se naj napravi prihodnje leto ljudsko štetje. — Vojaških beguncev iz sosednjih držav ne trpi poslej Rusija, če se ji zdi njih življenje sumljivo. — V ponedeljek, dne 7. t. m. je v Bukureštu, glavnem mestu Rumunije, vstrelil prejšnji redar mesta dvakrat v okno kraljeve palače. Ko so ga prijeli, rekel je, da je strel veljal kralju. Mož je ali ud kake zarote ali pa je vznorel. — Princ Ferdo Koburški še potuje po severni strani Bolgarije in trdi se od njegove vlade, da ni v celi Bolgariji nikjer ustaje, toda od drugod se zatrjuje, da je na desetih krajih ustaja in še da bojda narašča, ne pa da izgine. — Srbski kralj in kraljica prideta na konci tega meseca na Dunaj, to pa menda za to, da se določi, na katero vseučilišče se naj pošlje nju sin. — Prejšnji minister general Gruić je dal slovo vojaški suknji. — Turčija ima iznova sitnobe, sedaj s patriarhom iztočne ali razkolniške cerkve. Le-ta tirja od Turčije, naj sopet nastavi one škofo, ki jih je ona odstavila. — Z Grčijo spravlja se sedaj Turčija ter ostane nje poslanik v Atenah. Bili so ga že poklicali v Carjigrad, pa so preklicali to povelje, ko so videli, da ni bilo to po volji Grčiji. Bog zna, kake spletke tiče v tem! — Na otok Kreta pride nov turški glavar, doslej je bil poslanik v Parizu. Bo-li srečniši, kakor je bil doslenji? Strune med muhamedanskim in krščanskim ljudstvom so bolj, kakor le kedaj, napete. — Iz Massave se je general San-Marzano že odpeljal v Rim Vročina je že huda ob Rdečem morji in vojska bi ne bila več mogoča.